

ВАЙНА

Ад людскіх ад трупаў нівы пасыцеюць;
Буйны град з жалеза хлыне на зямлю.
Ад крыві гарачай скалы памякчэюць.
Смерць пачне ігрышча, дзікую гульню.

Пойдзе вой на воя, пойдзе брат на брата;
Так удзень да ночы, уначы да дня,
Будуць, як ніколі, пошасці багаты,
Будзе, як ніколі, дзікая разня.

Ад разрыўнай кулі бацька з крыкам ляжа,
Апаганяць жонку, возьмуць у палон.
А далей што будзе, час сляпы не кажа.
Пакуль што на свеце толькі плач і стогн.

Вільня, 1914 г.